

bibeholdes. Det ærede Medlem har overseet, at jeg rejser min Modstand ikke imod Vaccinationen, men imod at knytte den til en saadan hellig Handling som Afgangen til Alterens Sacramente eller til Confirmationen. Dette paaftaaer jeg er en Urimelighed; det er at blande det Kirkelige og det Borgelige sammen. Er Staten saa fattig paa Tvangsmidler, at den maa tvinge Folk til at træde ud af Statskirken, fordi de ikke ville lade sig vaccinere? De Mænd, i hvis Navn jeg taler, have givet mig den bestemte Erklæring, at naar de ikke kunne faae deres Børn confirmerede eller stedte til Herrens Bord, ville de udtræde af Folkekirken, hvis de ikke kunne blive dispenserede fra at lade Børnene vaccinere. Der er mange Leiligheder til at paaanke Stridighederne mellem Staten og Kirken, men her er Striden høist urimelig. Vi have jo dog den ærede Justitsminister til Noget, og naar man ikke selv kan magte den juridiske Side af et Spørgsmaal, er det da ikke aldeles naturligt, at man stoler paa, at den ærede Justitsminister vil optage Sagen, hvor den slipper en Anden, som ikke er Jurist? Er Confirmationen et nødvendigt Middel til at overholde Bestemmelsen om, at alle Børn skulle vaccineres, forekommer det mig, at der er et Forslag, som ligger temmelig nær, nemlig det, at Præsten, naar han har confirmeret Børn, spørger, om nogen af dem ikke er vaccineret, og dernæst giver den fornødne Anmeldelse til vedkommende Dvrighed; man kan dog vedtage en Bestemmelse om, at man skal kunne nøde de Paagjældende til at lade sig vaccinere inden en vis Tid. Sagen faaer da ikke Noget med Religionen at gøre, og det er det Gæste, jeg har villet. Jeg haaber nu at blive forstaaet; jeg protesterer ikke imod, at man tvinger Folk til at lade sig vaccinere, men jeg protesterer imod, at man slaaer Confirmationen og Vaccinationen sammen paa den Maade, som Tilfældet nu er.

Formanden: Den ærede Rigsdags-

mand for Kjøbenhavns 4de Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fenger: Jeg troede, at det ærede Medlem maatte have bemærket, at jeg aldeles ikke har opfattet ham paa den Maade, han nu antog. Min Indvending imod hans Forslag var den, at han kun hæver det Bestaaende, men ikke sætter Noget istedetfor. Havde det ærede Medlem strax udtalt sin Tanke saaledes som nu, skulde denne Indvending ikke være fremkommen.

Frelund: Maa jeg blot sige to Ord.

Formanden: Den ærede Forslagsstiller har Ordet for en kort Bemærkning.

Frelund: Jeg havde ønsket, at det ærede Medlem havde sagt endnu et Par Ord og dert godkjendt min Bemærkning om, at jeg anseer Justitsministeren forpligtet til at træde til i et saadant Dieblif og at give det Supplement, som jeg, der ikke er Jurist, ikke kan give.

Bernanzen: Da den ærede Justitsminister før udtalte sig om den Mening, der havde gjort sig gjældende hos enkelte Forældre om, at Vaccinationen kunde være skadelig, lod det fra den ærede Minister, som om det kunde være Noget, Vedkommende nu havde fundet paa, og da nu den ærede sidste Tale, der havde Ordet, stærkt gjorde gjældende, at i dette Forhold maatte de Enkelte høre sig for det Almene, omtalte han ikke, hvad der er en Kjendsgjerning, at det ikke er enkelte Lægefolks — som den ærede Justitsminister syntes noget spydig at bemærke — lægevidenskabelige Betragtning, men derimod dygtige Lægers, videnskabelig dannede Mænds Anskuelse, der fra dem er gaaet ud i Befolkningen. Der har ikke i Befolkningen været Uvillie mod Vaccinationen, men Læger have gjort opmærksom paa — jeg kunde nævne flere, der have